

NHỮNG CON CHỮ DIU DÀNG

(Tâm bút).

CÁI ĐẸP VẼN NẪM TRONG TAY
DÙ NGƯỜI ĐÃ MUÔN ĐỜI XA XÔI...!

* / THƯ TÚY TÂM GỬI TTBG

sau khi đọc bài Con Chữ Xót Xa của TTBG, viết xong vào lúc 2:15 trưa, Feb. 29/2020, thứ Bảy).

Chị ơi,

Đà Lạt "sau này" (sau 1975) của riêng tụi mình nè.

Tâm viết mấy lời "thăng thốt" sau khi nghe tin Anh qua đời (Nov. 2-2017).

[]

Hôm bão sắp ập đến, bạn gọi điện lên Dalat, ba thằng ngồi gọi nhắc về một ông anh vừa mới ra đi...

"Trong cảm khái ngậm ngùi có cái... hân hoan".

Mình đã nói với bạn như vậy, bởi vì Anh đã kịp đến cho tụi mình có với nhau khoảng thời gian tươi đẹp, để vẫn còn lẩn quất đâu đó như vừa mới đây, buổi tối đầu năm mới tại nhà Bảo, trong con ngà ngà Black Daniel của Chị từ Mỹ mang về cho mấy anh em, Anh đã chơi bài Summer Time và Stardust một cách xuất thần.

Anh một thoáng trở về ông anh thời Duy Tân Dalat với giọng đàn thanh lịch tử tế như chính con người, mà tuổi già cùng năm tháng cay đắng sau 1975 đã làm những ngón tay tài hoa khô cứng lại.

Ngần ấy năm, người đời lãng quên Anh, người đời gượng gạo ghi nhận sự hiện diện của Anh trong giới âm nhạc Dalat...

Khoảng thời gian này, mùa hè 2016, Chị từ Mỹ trở về, đủ hoang dã và đủ “điên” để mang cái chất chung tình lạ lùng ấy tái tạo lại quá khứ âm nhạc đứt đoạn với Anh-người-nghệ-sĩ.

Chị trần trở giành giật Anh lại với sự đố gục bởi bệnh tật, tuổi già và cả cái quỹ thời gian mong manh; Chị mệt mỏi nhưng rồi không ngưng nghỉ thúc giục người tình âm nhạc vượt thoát mọi quy luật khốn nạn của cuộc đời, cùng sánh bước với Chị vào trang đời lạ thường của Nhật Nguyệt.

Tôi đã có mặt ở những tháng ngày lạ kỳ đẹp đẽ đó. Tôi đã cùng họ trốn chạy như cách đây 42 năm, hí hửng trong trò chơi thời mới lớn.

Ở căn nhà Mai Hắc Đế Đà Lạt, chúng tôi sống không thời gian, chỉ có không gian của những tiếng đàn, thỉnh thoảng tôi hát (rất dở), rượu vang, tranh, sách, hoa... và cái buốt lạnh của mùa cuối năm."

(Nguyễn Thị Túy Tâm- Nha Trang)

[]